

HOMÍLIA NA VEĽKÝ PIATOK

Slová sú výrečné, ale nemusia nám odhaliť všetko.

Aj obrazy sú výrečné a môžeme z nich pochopiť viac, ako sa dá naraz slovami povedať.

Je však ešte jeden veľmi výrazný prostriedok poznania – a to sú gestá. Gestá totiž odhaľujú

naše vnútro. Gestá, ak ich robíme spontánne, môžu odhaliť aj to, čo sa v tej chvíli možno snažíme slovami zakryť.

Centrálnym bodom celej tej nezvyčajnej liturgie Veľkého piatku je vyzdvihnutie a poklona krížu.

Liturgia Veľkého piatku je naplnená gestami.

Jedno z tých giest je zahalený kríž.

Tradícia zahaľovania krížov v pôstnom období je veľmi stará. Siahla až k roku 1000. Vtedy sa zahaľovali nielen kríže, ale aj oltárne obrazy. Gotické krídlivé oltáre sa zatvárali. Bežné oltáre sa zahaľovali veľkou fialovou alebo čiernou plachtou, aby nebolo vidieť nielen kríž, ale ani oltárny

obraz. Toto plátno volali pôstne, niekde hladové, alebo aj plátno túžby. Jeho úlohou bolo vyvolať v srdciach ľudí hlad alebo túžbu znovu uvidieť svojho Vykupiteľa a Pána.

Toto sa robievalo na začiatku pôstneho obdobia.

Dnes nám Cirkev berie pred oči Ukrižovaného už len na posledné dva týždne.

Poznáme význam a zmysel tohto gesta? Prečo zahaľujeme kríže? Možno ani sami nevieme, prečo. „*Je taký zvyk, tak to robíme.*“

Má to však svoju veľmi silnú symboliku.

Prvá je tá, ktorá nám hovorí: **Človeče, ty nie si schopný pochopiť, kto je na kríži. Ty nie si schopný pochopiť celú pravdu Trpiaceho a Ukrižovaného.**

Zároveň to zahaľujúce plátno mi hovorí: **Daj si pozor na prílišnú sebaistotu. Keď si chceš nahovoriť, že ty už všetko vieš. Ty už poznáš, ako to bolo s Ukrižovaným. Teba už nič nemôže prekvapiť. Všetko vieš vysvetliť...**

Naozaj, milovaní, počujme duchovným sluchom toto plátno a dajme si pozor na istotu... na istotu o Ukrižovanom.

Zahalený kríž je teda pripomienkou tajomstva. A tajomstvo si žiada postoj: neprístupovať k nemu s istotou, ale ani s ľahostajnosťou, lebo nič z neho nepochopíme.

Existuje však ešte jedno zahalenie kríža. Nazýva sa tzv. **negatívne** zahalenie kríža.

Je to zahalenie kríža, ktoré netrvá dva týždne. Niekedy trvá aj celý rok, ba aj celý život...

Je to vtedy, keď sa falošne žije. Vtedy sa Kristova podoba zacláňa. Úplne sa z nás vytráca. Popiera sa. Keď slová a skutky neladia so životom skutočného kresťana. Vtedy negatívne zahaľujem kríž. A to môžem robiť celý rok... aj celý život...

Určité tajomstvo kríža musíme rešpektovať aj vo vzťahu k našim bratom a sestrám. Nepasujme sa za znalcov ich krížov. Pretože kríž druhého nikdy neponesieme celý.

Rovnako to platí aj opačne: žiadny človek nepochopí môj kríž. Preto sa musíme s maximálnou opatrnosťou dotýkať rán druhého. Nepočínať si príliš sebaisto.

O malú chvíľu odhalíme kríž.

Prosme Ukrižovaného, aby nám dal silu odhaliť pred Ním seba, svoje srdce, svoje najhlbšie vnútro a pozvime Ho práve tam.